

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

- II. Monasteria liberata olim ab Episcoporum potestate Decretis synodorum, & consensu regio. De hoc consensu hic agendum. qui adhibitus est in exemptione monasteriorum sancti Dionisij & Corbeiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

set. quod dicendi genus repudiari debet, nisi ad interpretationem & declarationem juris illius referatur. Qua de re graviter scripserunt Covarruvias & Rebuffus noster variis in locis.

CAPVT XVI.

Synopsis.

I. De privilegijs agit, quibus derogatur Iuri Canonico, eximendo Capitula & monasteria ab Episcoporum jurisdictione. Monachi olim sub Episcopis.

II. Monasteria liberata olim ab Episcoporum potestate Decretis synodorum, & consensu regio. De hoc consensu hic agendum. qui adhibitus est in exemptione monasteriorum sancti Dionysij & Corbeia.

III. Decretorum regionum usus docetur à Marculfo: quo & exemptio ab Episcopis indulta confirmatur. & immunitates quadam jure regio conceduntur. Id etiam probatur à Flodoardo, & Synodo Suesionica. Effectus illius Decreti ostenditur à Carolo Calvo.

IV. Accessit auctoritas Summorum Pontificum, temporibus Gregorij Magni, cum regio consensu; quamvis plena exemptio à jurisdictione Episcopi tributa non sit. Adeo datus exemptionem indulsit monasterio Turonensi. Meminit regij Edicti contra laicos. Regum tamen decreta ad confirmationem exemptionum pertinebant, à Pippino, & à Nicolao, qui precibus Regis & Episcoporum libertatem monasterij S. Carileji firmavit.

V. Idem observatum à proceribus Galliarum, qui ex consensu Episcoporum decreto suo monasteria à se condita eximebant, & subiciebant Romanae Ecclesiae. Ivo requirit in istis privilegijs Episcopi consensum, apostolicam auctoritatem, & Regis Pragmaticam Sanctionem.

VI. Hinc profectum, ut tandem à sede apostolica monasteria exempta fuerint, ob immoderam Episcoporum, illis invidijs; ut docent Gregorius VII. & Alexander II. Tandem ex vero Pontificum arbitrio concessa sunt exemptiones. Quod displicuit Bernardo & ceteris ejus aevi.

VII. Crevit exemptorum numerus, simulque creverunt Episcoporum querela, ut patet à Durando.

VIII. Regi competere ut incommodis exemptionum profici curet. Novos Religiosorum ordines, nec novos Ecclesias, aut monasteria construi posse sine Regis consensu.

I. SOLET Iuri Canonico derogari non solum per dispensationes, sed etiam per varia privilegia quae à Pontificibus indulgentur. Ea cum varij generis sint, scilicet ad tempus, vel perpetua, & personalia, vel realia; hic tantum de iis breviter aliquid dicam quae corporibus perpetuo indulta sunt, verbi gratia, exemptiones monachorum & Capitulorum ab Episcoporum jurisdictione. Quae privilegia dispensationum nomine explicant Goffridus Vindocinensis & Bernardus. Certum est monachos aequè ac Clericos Episcopis subijci debere, ut definit

Concilium Chalcedonense canone quarto. Quod multis deinde canonibus confirmatum est, & in Gallia constitutum canonibus Concilij Agathensis & canone xix. Concilij Aurelianensis habiti anno quingentesimo undecimo: Abbates pro humilitate religionis in Episcoporum potestate consistant; & si quid extra regulam fecerint, ab Episcopis corrigantur. Quibus adhæsit Ecclesia Hispanica, quae de monachis observandum statuit quod Synodus Agathensis, vel Aurelianensis, nascitur decrevisse.

II. Sed paulatim ab eo jure recessum est, cum, studio fovendae quietis monasticae, ab Episcoporum potestate monasteria liberari & eximi ceperunt. Quod tamen in Gallia tentatum non fuit abique synodorum Decretis, & Regum nostrorum consensu: qui duo praestabant rescriptis suis, & exemptionis ecclesiasticae confirmationem, & in rebus temporalibus quamplurimas immunitates. Nolo diutius immorari in hoc negotio, quod virorum eruditiorum industria illustratum est, & nostram quoque operam expectat in secundo Tomo. Id tantum hic observasse sufficiet, invitis Principibus tot libertates monasteriis contra jus commune non fuisse concessas, imò verò eorum consensum & Decretum interpositum fuisse. Quod abundè testatum reddit Clodovei II. Regis privilegium monasterio sancti Dionysij collatum anno DCLIX. quo immunitatem à Landerico Episcopo Parisiensi & ab alijs Episcopis se petente datam rescripto suo confirmat, ita ut nullus Episcopus aliquam potestatem sibi in ipso monasterio usurpare praesumat. De bonis etiam huic monasterio collatis, & eorum immunitate, eodem rescripto cavet, adeo ut monasterio, & in rebus spiritualibus consensu suo, & in temporalibus pleno jure regio prospexerit. Hanc exemptionem ad omnia quae Abbates S. Dionysij in Gallia construerent monasteria Stephanus II. extendit, illaque apostolicae sedi immediate subjecit anno septingentesimo quinquagesimo septimo. Bertefridus Ambianensis Episcopus, de consensu Coepiscoporum suorum, privilegium libertatis monasterio Corbeiae à Clothario Rege condito concessit anno sexcentesimo sexagesimo quarto. Quod privilegium non solum Regis consensu, sed precibus quoque nitebatur: Dum tanti gloriosissimi Principis petitio intercessit, inquit ille. Quinetiam regio decreto confirmatum esse constat ex literis Theodorici Regis, qui electionem Erchemberti Abbatis probat secundum sanctum privilegium, quod ex regali munificencia & Sacerdotum concessione indultum est, de semetipsis eligere rectorem.

Concil. Chalcedonense c. 4. r. 1. d. 1. xix. & in Gallia constitutum canonibus Concilij Agathensis & canone xix. Concilij Aurelianensis habiti anno quingentesimo undecimo.

Concil. Ilerd.

Exrat Proceprum Clodovei II. Concil. Gallia.

Extant diplomata T. I. Conc. Gall.